

Nazwa modułu kształcenia	Programowanie 2		
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Informatyki, Wydział Matematyki i Informatyki		
Kod modułu	WMI.II- P2-OL		
Język kształcenia	Polski		
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Symbol	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
	E1	zna zaawansowane techniki programowania obiektowego i obiektowo orientowanego oraz generycznego	K_W06+++
	E2	potrafi korzystać z debuggera, zintegrowanych środowisk programistycznych oraz dzielić program na moduły	K_W05++, K_U09++
	E3	potrafi poprawnie zaprojektować oprogramowanie zgodnie z metodyką obiektową oraz z wykorzystaniem typów generycznych	K_U10+++ , K_U14+
	E4	zna biegle C++ oraz w stopniu zaawansowanym Java oraz C#	K_W06++ , K_U04++
	E5	potrafi zaprojektować złożony model informatyczny na podstawie podanej specyfikacji	K_U16+
	E6	potrafi ustnie i pisemnie przedstawić rozwiązanie złożonego problemu informatycznego	K_U20+ , K_U21+
	E7	rozumie i docenia znaczenie wartości intelektualnej w działaniach własnych oraz innych osób	K_K06++
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy dla następujących specjalności studiów I stopnia: 1. informatyka stosowana 2. inżynieria oprogramowania 3. modelowanie, sztuczna inteligencja i sterowanie 4. matematyka komputerowa		
Rok studiów	I		
Semestr	2		
Imię i nazwisko osoby/osób	Prof. dr hab. Marian Mrozek, dr hab. Daniel Wilczak, dr Paweł Dłotko, dr Paweł Gniadek, dr Tomasz Kapela,		

prowadzących moduł	dr Marcin Żelawski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	Prof. dr hab. Marian Mrozek, dr hab. Daniel Wilczak
Sposób realizacji	wykład, laboratorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wstęp do Programowania, Programowanie 1
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	8
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 30 godz. Udział w zajęciach laboratoryjnych – 30 godz. Samodzielna implementacja zadań programistycznych – 120 godz. Przygotowanie do egzaminu, analiza programów do egzaminu oraz udział w egzaminie – 30 godz. Łączny nakład pracy studenta: 210 godzin , co odpowiada 8 punktom ECTS
Stosowane metody dydaktyczne	1. Wykład ilustrowany prezentacją komputerową. 2. Ćwiczenia w laboratorium komputerowym, połączone z dyskusją przy tablicy. 3. Samodzielne implementacja zadań programistycznych i automatyczne testowanie ich na serwerze zadaniowym
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Programistyczne zadania domowe (E1, E2 E3,E4, E5) Automatycznie weryfikowane programy zaliczeniowe (E1, E2, E3, E4, E5) Egzamin (E1, E4, E6, E7) Prezentowanie rozwiązań zadań domowych oraz ustna obrona rozwiązań zadań programistycznych

	<p>wysłanych do serwera automatycznej weryfikacji (E6, E7) Wykorzystanie systemu antyplagiatowego na serwerze weryfikującym zadania programistyczne (E7)</p>
<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Student otrzymuje ocenę końcową z ćwiczeń na podstawie punktów przyznawanych za systematycznie oddawane zadania domowe, oraz programy oceniane automatycznie przez system weryfikacji programów. Warunkiem otrzymania zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie łącznie co najmniej 50% możliwych do zdobycia punktów.</p> <p>Każdy student jest dopuszczany do egzaminu bez względu na wynik uzyskany na ćwiczeniach. Ocena końcowa z kursu jest wyznaczana na podstawie średniej ważonej wyników procentowych z ćwiczeń oraz egzaminu. Wagi ustala wykładowca na początku kursu.</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<ol style="list-style-type: none">1. Podstawy programowania obiektowo orientowanego: dziedziczenie, dziedziczenie wielopokoleniowe, hierarchia klas, dostęp do składników w kontekście dziedziczenia, konstrukcja obiektów w kontekście dziedziczenia, dziedziczenie wielokrotne2. Funkcje wirtualne: mechanizm wirtualności, korzyści i koszty wirtualności, wczesne i późne wiązanie, wirtualna konstrukcja i destrukcja obiektów, polimorfizm dynamiczny w kontekście funkcji wirtualnych3. Klasy abstrakcyjne: metody abstrakcyjne, cechy klasy abstrakcyjnej, korzyści z klasy abstrakcyjnej, interfejsy, siła klas abstrakcyjnych, istota programowania obiektowo orientowanego4. Identyfikacja typów w trakcie wykonania (RTTI): bezwzględne i relatywne RTTI, niebezpieczeństwa związane z RTTI, zastosowania RTTI, wielometody.5. Obsługa sytuacji wyjątkowych: sytuacje wyjątkowe, rzucanie wyjątków, łapanie wyjątków, informowanie o rzucanych wyjątkach, hierarchie klas do przechowywania informacji o wyjątkach, sprzątanie stosu, pozyskiwanie zasobów poprzez inicjalizację6. Wprowadzenie do programowania generycznego: szablony funkcji i klas, klasy i metody generyczne, polimorfizm statyczny7. Pojemniki: pojemniki sekwencyjne i asocjacyjne, typy pojemników, iteratory.8. Programowanie funkcjonalne: funkcjonały, currying, klasy i obiekty funkcyjne, zalety i wady programowania funkcjonalnego9. Programowanie orientowane zdarzeniami: pętla główna, zdarzenia, obsługa zdarzeń10. Programowanie wielowątkowe: wątki, współdzielenie zasobów, synchronizacja, komunikacja pomiędzy wątkami, klincz.

	<p>11. Graficzny interfejs użytkownika: komponenty i kontenery, okna dialogowe, menedżery układu okien, systemy menu, komponenty tekstowe i graficzne</p> <p>12. Operacje wejścia-wyjścia: strumienie, operacje na strumieniach, manipulatory, formatowane i nieformatowane operacja wejścia-wyjścia, strumienie plikowe</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Moduł ma charakter autorski, obowiązuje przede wszystkim materiał wyłożony, literatura ma charakter pomocniczy.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Christiansen, N. Torkington, Perl receptury, Wydawnictwo RM, Warszawa 19982. P. Coad, J. Nicola, Object-oriented Programming, Yourdon Press, Prentice Hall, New Jersey, 19933 D. Conway, Object Oriented Perl, Manning Publications Co., Greenwich, Connecticut, 2000.4. B. Eckel, Thinking in C++ T 1 i 2, Helion, Gliwice, 2002-20045. B. Eckel, Thinking in Java, Helion, Gliwice, 20036. J. Grębosz, Symfonia C++, Oficyna Kallimach, Kraków, 19967. N.M. Josuttis, C++ Biblioteka Standardowa, Helion, Gliwice, 2003.8. A. Hejlsberg, S. Wiltamuth, P. Golde, The C# Programming Language, Addison-Wesley, Boston, 2006.9. W. Kernighan, D.M. Ritchie, Język C, WNT, Warszawa 198710. J. Liberty, Programowanie C#, Helion, Gliwice, 2006.11. B.J. MacLean, Functional Programming, Addison Wesley, New York, 1990.12. P.Naughton, H. Schildt, The Complete Reference Java, Osborne, McGraw-Hill, Berkeley, California, 199713. M.L. Scott, Programming Language Pragmatics, Elsevier, Boston, 2006.14. R.W. Sebesta, Concepts of Programming Languages, Addison Wesley, Boston, 200415. B. Stroustrup, Język C++, WNT, Warszawa 200016. D. Vandevoorde, N.M. Josuttis, C++ Szablony, Helion, Gliwice, 2003
<p>Metody i kryteria oceniania</p>	<p>Metody oceniania:</p> <ol style="list-style-type: none">1. zadania automatycznie weryfikowane2. prezentacja zadań domowych3. egzamin w formie testu wielokrotnego wyboru <p>Kryteria oceniania:</p> <ol style="list-style-type: none">1. za każde automatycznie weryfikowane zadanie można zdobyć określoną maksymalną liczbę punktów. Ilość zdobytych punktów zależy od ilości zaliczonych przez rozwiązanie testów.2. zadania domowe są oceniane przez prowadzącego ćwiczenia po ustnej prezentacji rozwiązania.

	Końcowa ocena kursu jest średnią ważoną wyników uzyskanych za poszczególne elementy. Wagi są ustalane przez wykładowcę na początku kursu.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	Nie dotyczy